

renta, który składa przed Komisją sprawozdanie o wypracowaniach pisemnych.

§ 18. Przewodniczący czuwać ma nad tem, aby przy zadawaniu pytań nie wykraczano poza granice w § 12 niniejszego rozporządzenia zakresłone.

§ 19. Protokół egzaminu spisuje urzędnik referendarski Prokuratorji Generalnej, wyznaczony przez przełożonego Urzędu, w którym egzamin się odbywa.

W protokóle egzaminu uwidacznia się zosobna uchwałę Komisji co do wypracowań pisemnych, co do egzaminu ustnego i co do ogólnego wyniku egzaminu z zaznaczeniem ilości głosów, które za uchwałę się wypowiedziały. Do protokółu nie wpisuje się poszczególnych pytań stawianych kandydatowi.

§ 20. Po skończeniu egzaminu ustnego przystępuje Komisja niezwłocznie do wydania uchwały o wyniku całego aktu egzaminacyjnego. Najpierw ocenia się pisemne wypracowania, a to po ich odczytaniu i wysłuchaniu opinji referenta następnie wynik egzaminu ustnego, w końcu wynik ogólny.

Przy ocenie ogólnego wyniku egzaminu kłaść należy nacisk nie tyle na pamięciowe opanowanie dosłownego brzmienia postanowień prawnych, ile raczej na wykazany przez kandydata stopień ogólnego wykształcenia prawniczego, na zdolność orjentowania się w zbiorach ustaw, na zdolność zwięzłego, a wyczerpującego ujmowania kwestyj prawnych i zastosowania właściwego przepisu prawnego, tudzież na zdolność rozwinięcia i udowodnienia danej tezy prawniczej.

§ 21. Komisja egzaminacyjna, uwzględniając rezultaty całego egzaminu orzeka, czy ogólny wynik egzaminu jest zadawalający czy niezadawalający.

Pytanie czy kandydat ma otrzymać stopień „z odznaczeniem”, może być poddane pod głosowanie tylko w takim razie, jeżeli zadawalający wynik egzaminu Komisja ustaliła jednogłośnie.

Wynik oznajmia się kandydatowi niezwłocznie.

§ 22. Egzamin referendarski może być w razie niezadawalającego wyniku raz jeden powtórzony po upływie czasu, który ustali Komisja egzaminacyjna.

§ 23. Egzamina adwokacki i sędziowski, ten ostatni o tyle, o ile wedle obowiązującego ustawodawstwa nadaje prawo wykonywania adwokatury, zastępują egzamin referendarski.

Przepisy przejściowe.

§ 24. Okres służby w Prokuratorji Generalnej, poprzedzający dopuszczenie do egzaminu dla tych aplikantów, którzy rozpoczęli już lub rozpoczną aplikację w Prokuratorji Generalnej — przed upływem terminu określonego w § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 107, poz. 967) to jest przed końcem 1926 roku, ustala się na lat dwa.

Przepis § 4 niniejszego rozporządzenia ma do tych aplikantów zastosowanie z tem ograniczeniem, że aplikacja ich obejmować musi co najmniej jeden rok służby w Prokuratorji Generalnej.

§ 25. Wszyscy urzędnicy referendarscy Prokuratorji Generalnej, którzy uzyskali przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia VIII lub wyższy stopień służbowy, a temsamem na mocy art. 13 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. w przedmiocie utworzenia Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. P. P. P. z roku 1919 № 65, poz. 390) oraz przepisu art. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1922 r. o ulgowym trybie uzyskiwania stanowisk urzędników Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 52, poz. 469) zwolnieni zostali od składania egzaminu asesorskiego, otrzymają automatycznie zwolnienie od egzaminu referendarskiego z utrzymaniem pełni praw w § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 107, poz. 967) dla urzędników referendarskich Prokuratorji Generalnej zastrzeżonej.

§ 26. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1925 r.

Równocześnie z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1922 r. w przedmiocie aplikacji (służby przygotowawczej) urzędników konceptowych Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 101 poz. 918).

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

410.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 maja 1925 r.

o zaliczeniu osady Żuromin w powiecie sierpeckim w poczet miast.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Osadę Żuromin w powiecie sierpeckim, wchodzącą w skład gminy wiejskiej Żuromin, włącza się z jej dotychczasowego związku gminnego i zalicza ją w poczet gmin miejskich z zachowaniem obecnych granic terytorjalnych.

§ 2. Na gminę miejską Żuromin rozciąga się moc obowiązująca dekretu z dnia 4 lutego 1919 roku o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13, poz. 140) i w związku z tem uzupełnia wykaz miast, załączony do wymienionego dekretu, w następujący sposób:

„176 Żuromin”

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1925 roku.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

411.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 kwietnia 1925 r.

w sprawie tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym, w brzmieniu obowiązującym od czasu wejścia w życie ustawy z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 36 poz. 242).

Na zasadzie art. 24 ustawy z dnia 18 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 36 poz. 242) — zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłasza się dołączony do niniejszego rozporządzenia (zał.) tekst działu I, II, III i IV ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 607) w brzmieniu obecnie obowiązującym, po uwzględnieniu wszelkich zmian i uzupełnień, wprowadzonych ustawą z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 13 poz. 110) i powołaną wyżej ustawą z dnia 18 marca 1925 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (poz. 411)

U s t a w a

o państwowym podatku dochodowym.

Dział I.

Osoby obowiązane do opłacania podatku.

Art. 1.

Państwowy podatek dochodowy opłacają:

- 1) Osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub przebywające na tym obszarze dłużej niż rok, od całego dochodu.
- 2) Osoby fizyczne, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, o ile na obszarze Państwa:
  - a) posiadają nieruchomości, wierzytelności zabezpieczone hipoteką na nieruchomościach, majątki, przywiązane do tegoż obszaru fideikomisem lub innymi przepisami prawnymi;

- b) wykonują przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe albo są współnikami takich przedsiębiorstw, przyczem posiadania akcji, udziałów i podobnych papierów wartościowych nie należy uważać za udział w przedsiębiorstwie;
- c) pobierają dochody w postaci wynagrodzenia procentowego (tantjem);
- d) pobierają płacę lub emeryturę wypłaconą bądź przez służbodawców prywatnych, bądź z funduszy Państwa, związków komunalnych, oraz innych tego rodzaju funduszy publicznych — tylko od dochodu z tych źródeł (ustęp 2, punkty a, b, c i d).

3) Osoby fizyczne, nie mające miejsca zamieszkania na obszarze Rzeczypospolitej, lecz przebywające na tym obszarze chociażby mniej niż rok dla zarobku albo wykonywania czynności handlowych lub przemysłowych — od dochodu osiągniętego w tymże czasie na wspomnianym obszarze.

4) Spadki wakujące (nie objęte).

5) Osoby prawne:

- a) których zarząd znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej — od całego dochodu;
- b) inne — od dochodu, osiągniętego na obszarze Rzeczypospolitej ze źródeł, wymienionych w ustępie 2 punkty a) i b).

Art. 2.

Opodatkowaniu podlegają wymienione w art. 1 osoby fizyczne, spadki wakujące (nie objęte) i osoby prawne, których dochód roczny przekracza 1500 zł.

Przedmiot opodatkowania.

Art. 3.

Opodatkowaniu podlegają dochody:

- 1) z nieruchomości gruntowej własnej, posiadanej, użytkowanej lub dzierżawionej;
- 2) z budynków;
- 3) a) z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych;
- b) z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobkowych;
- 4) z wynagrodzenia procentowego (tantjem);
- 5) z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych;
- 6) z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę;
- 7) z wszelkiego rodzaju źródeł dochodu, nie wymienionych w ust. 1—6 niniejszego artykułu.

Wymienione dochody, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, podlegają łącznemu opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu I niniejszej ustawy.

Dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu II niniejszej ustawy; dochody te, o ile wypłacane są na obszarze obcego państwa, podlegają opodatkowaniu na podstawie przepisów Działu I ustawy, jednak według skali art. 111, przyczem do tych dochodów nie stosuje się odliczeń z art. 10, tudzież zwyczaj i zniżek podatkowych z art. 26, 27 i 29.